

ת"פ (נתניה) 34551-03-23 - מדינת ישראל נ' הלל קמינסקי

ת"פ (נתניה) 34551-03-23 - מדינת ישראל נ' הלל קמינסקי/שלום נתניה

ת"פ (נתניה) 34551-03-23

מדינת ישראל

פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הלל קמינסקי

ע"י ב"כ עו"ד פאל

בית משפט השלום בנתניה

[06.07.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת חומר תועבה ובו דמות קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני, התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר שיבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט. בנוסף, התבקש המרכז להערכת מסוכנות להגיש חוות דעת מסוכנות מינית.

3. עתה מונחים בפני בית המשפט, ארבעה תסקירים (8.5.2024 ; 7.7.2024 , 3.12.2024 ו- 8.4.2025), המפרטים אודות קורותיו של הנאשם, התייחסותו לעבירה, וההליך הטיפולי בו מצוי. בסופו של תהליך אבחון וטיפול המליץ שירות המבחן על העדפת הפן השיקומי והעמדתו של הנאשם בצו מבחן. כן מונחת בפני בית המשפט, חוות דעת מטעם המרכז למסוכנות מינית מיום 31.1.2024 בה נקבעה רמת הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד היא בינונית.

4. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי כי יושת על הנאשם, וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתב אישום

5. החל ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד תאריך 4.8.20 החזיק הנאשם בכרטיס זיכרון בביתו חומרי תועבה ובהם דמויות קטנים וקטניות, הנחזים כבני 16-4 עירומים ו/או מקיימים אקים מיניים עם בגירים וקטנים אחרים.

6. הנאשם החזיק את חומרי התועבה, בשתי תיקיות ובהן 137 תמונות בנפח כולל של MB13.6 ובשתי תיקיות אחרות 56 סרטונים בנפח כולל של GB1.11. חלק משמות קבצי הסרטונים אותם החזיק הנאשם כוללים את גילאי הקטינים והקטינות, מוצאם ואת טיב האינטראקציה המינית הנצפית בהם, כך לדוגמה, Toddler girl, 7yo suck me, 6yo Asian girl sucking, 5yo and 12yo suck man, Pedo collection 2015.

ראיות לעונש

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות מינית מיום 31.1.2024 (להלן: חוות הדעת).

7. חוות הדעת סוקרת נתונים אישיים, משפחתיים, פרטי ההרשעה והתייחסותו של הנאשם לנסיבותיה. כן מפרטת חוות הדעת את משמעותם של פקטורים דינאמיים ופקטורים סטאטיים המשפיעים על הערכת מסוכנותו המינית של הנאשם. להלן יובאו עיקרי הדברים.

8. הנאשם בן כ-22, רווק ללא ילדים, ללא הרשעות קודמות, סיים כ-10 שנ"ל בישיבה, לא שירת בצה"ל. הנאשם בעל תעודת צורף, מזה כשנה עובד במפעל תכשיטים ומתגורר עם הוריו. הנאשם אינו מוכר למערכת בריאות הנפש. לאחר מעצרו, ביטא מחשבות אובדניות, פנה לפסיכיאטר פרטי בבקשת עזרה (הוצגו אישורים), אובחן כמי שסובל מהפרעת הסתגלות ועם התמכרות לטלפון נייד ברמיסה, התקיימו שש פגישות, ללא טיפול תרופתי.

9. הנאשם, נראה כפי גילו, גבוה (יחסית), רזה, לדבריו הוריד משקל רב בשנה האחרונה. חובש כיפה שחורה. לבוש מסודר ובהתאם לעונה. הנאשם שתף פעולה וענה על השאלות, בנימוס ובכבוד. לצד זאת, הנאשם נחוה כמרצה ומגמתי ולעיתים כלא אמין.

10. במישור המשפחתי, הוריו של הנאשם בשנות ה-50 לחייהם, ילידי פריז שעלו לארץ בשנת 1999. הנאשם ה-4 בסדר הלידה מבין 6 אחים ואחיות (18-29), אחד מאחיו חולה באפילפסיה. הנאשם תיאר משפחה מלוכדת ונורמטיבית, שחוותה אירועים טרגיים, ובין היתר, אחותו השלישית, אותה לא הכיר, נפטרה בהיותה בת חצי שנה ממחלת הסרטן, בהיותו בן 11 נפטרה גם אחותו הבכורה ממחלת הסרטן, ואחיו התאום לא התפתח ברחם. 11. מערכת המסוכנות התרשמה כי אירועים אלו, השפיעו על ההורים מבחינה רגשית, למשל ידוע כי אביו של הנאשם, סבל מעודף משקל ומעשן כבד. הנאשם אף הוא סבל מעודף משקל משמעותי, ניכר קושי רגשי והתנהגותי, שולב בכיתה קטנה על רקע קשיים התנהגותיים, גניבה מחברים, כן ניכר קושי בשמירה על יציבות בעבודה, נטייה להסתגרות ובעל התמכרות למסכים. עם זאת, נמצא כי לא ניתן לקשור את כל התנהגותו של הנאשם לאירועים הטראומטיים. להתרשמותו, הנאשם, בעל מבנה אישיות בלתי בשל, נטייה להתנהגות כפייתית ולהתמכרות, שבאו לידי ביטוי באכילה מופרז, שימוש רב בטלפון ועוד, משמשים על פי הערכה, לריפוי עצמי ומילוי צרכים רגשיים עמם מתקשה הנאשם להתמודד באופן אדפטיבי. מערכת המסוכנות מצאה כי לא ניתן לשלול כי השימוש בפורנוגרפיה ובחומרי תועבה, קשורים בין היתר למאפיינים אלו.

12. בהתייחס להרשעה, הנאשם מודה בביצוע העבירה אולם ממזער מדפוס ומתדירות השימוש, ובכלל מעומק ומשך בעיותיו, משליך את כל האחריות למעשיו על הטראומה שעבר עם אובדן אחותו. כן עלה ביטוי של עיוותי חשיבה אופייניים לאנשים שפגעו באינטרנט, לרבות קושי להבחין בין פורנוגרפיה לחומר תועבה, וייחוס הדדיות ושוויונית לקטינים שמקיימים יחסי מין עם מבוגרים.
13. הנאשם תיאר התפתחות מינית ללא טראומות מיניות, ללא התנסות מינית, ניכר חוסר ידע בסיסי בתחום המין והמיניות, ניתן לשער כי חלק ממנו קשור ברקע התרבותי ממנו מגיע. הנאשם מסר כי נמשך לנשים בנות גילו, גירוי ומשיכה לילדות בעיקר בגיל 9 עם הסבר מדויק מדוע נמשך דווקא לגיל זה, לצד חוסר גירוי מצפייה בפורנוגרפיה. הנאשם שלל עיסוק מוגבר במין, עם זאת, ניכרת הצפה ועוררות כאשר מתאר את התכנים בהם צפה, ניכרים דחפים מיניים גבוהים, עיסוק רב במין סוטה ובסוגי תכנים מכוונים, ועליה בתדירות הצפייה, בחומרת התכנים ובהשפעתם.
14. בשל התנהלות מגמתית וחוסר רצון לערוך בחינה מעמיקה באשר להתנהגותו המינית והגדרתה כנחלת העבר, נמצא כי לא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית לגבי כלל נטיותיו והעדפותיו של הנאשם, אולם לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית פדופילית.
15. מהפנומנולוגיה של העבירה וכפי שניתן ללמוד מדבריו הנאשם, הרושם כי ביצע את העבירה על רקע מבנה אישיותו, קושי בוויסות רגשי, התנהגות כפייתית והתמכרותית, שימוש במין/אוננות/צפייה בחומרי תועבה כמנגנון מפצה ומווסת, קיומם של דחפים מיניים גבוהים אותם ממזער ומנסה להסתיר וכלל הנאשם את קיומה של סטייה מינית.
16. הנאשם אינו רואה צורך בטיפול ייעודי אולם יסכים להשתלב בטיפול, במידה ויומלץ לו. קיימת תובנה חלקית למצבי סיכון אפשריים, וניכר כי ממזער מעומק בעיותיו בתחום המיני ומבטא ביטחון יתר ביכולת לנהל את הסיכון ללא התערבות טיפולית וכניסה למצבי סיכון, למשל, שימוש באינטרנט, שם חסם לתקופת מסוימת אך הסירו, והוא אינו שולל המשך צפייה בפורנוגרפיה בעתיד. כמו כן, מכיוון שגם הנאשם וגם אביו סבורים כי לא נשקפת כל מסוכנות פוטנציאלית, אינם רואים בעיתיות בשהייתו עם אחיינים ביחידות.
17. באשר להערכת המסוכנות, זו משלבת בין התרשמות קלינית, לבין, פקטורים סטטיים הקשורים לעברו של אדם ולפנומנולוגיה של עבירותיו, וגורמי סיכון דינמיים הקשורים למאפייני אישיותו, לסביבתו, לנטייתו המינית וכדומה, וגורמי חוסן הקשורים לגורמים האישיותיים והסביבתיים שיכולים לסייע למניעת עבירות מין. פקטורים דינמיים עשויים להשתנות עם חלוף הזמן או בתגובה להתערבות טיפולית.

18. בענייננו- הנאשם בן כ- 22, רווק, אמנם מודה בביצוע העבירה אך משליך את האחריות להתנהגותו הבעייתית על אירועים טרגיים במשפחה ובכך אינו מקדם התבוננות עצמית; הנאשם חסר תובנה לטריגרים העומדים בבסיס החלטתו לבצע את העבירות, סבור שאינו מסוכן ולכן יכול לחשוף את עצמו למצבי סיכון, ללא אסטרטגיות לחדילה מביצוע עבירות; לא ניתן לשלול סטייה מינית פדופילית, וקיימת אינדיקציה לעניין מיני בילדים; בתקופת ביצוע העבירות ניכר עיסוק רב במין ורמת דחפים גבוהה אותן התקשה לווסת; בבדיקה ניסה למזער ולהכחיש את דחפיו; דפוסי התמודדות רגשיים אינם סתגלניים וכוללים נטייה להתנהגות כפייתית; העדר מוטיבציה כנה לטיפול; העבירה בוצעה תחת עיני הוריו, מהם הצליח להסתיר את מעשיו. התנהגות אשר יכולה ללמד על יכולת מניפולטיבית; הנאשם זוכה לתמיכה משפחתית אולם, האב מגלה חוסר תובנה לבעייתיות של הנאשם, סבור כי הסוגייה נפתרה והיא נחלת העבר, מתעלם מההסתרה ומיכולותיו של הנאשם, שולל מסוכנות והרושם שבני המשפחה לפקח על הנאשם ולהפחית מסוכנות לטווח הרחוק היא חלקית ומוגבלת, אם בכלל.

19. מנגד, הנאשם ללא קווים אנטי סוציאליים באישיותו; ללא מעורבות קודמת בפלילים ומאז שנעצר לא נפתחו תיקים נוספים; ניכר כי ההליך המשפטי וההרשעה משמשים כגורם מרתיע ומרסן; הנאשם עובד כשנה ותפקודו תקין; מנהל שגרת פנאי ולמרות הרושם שהמוטיבציה לטיפול נמוכה ומונעת מרצון ברווח משני, מוכן להשתלב בטיפול. 20. שקלול הגורמים הסטאטיים, הדינמיים וההתרשמות הקלינית, מצביעים על כך שרמת המסוכנות לביצוע עבירות מין שלא לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין היא בינונית, והומלץ על שילוב בטיפול ייעודי קבוצתי ופרטני, שיתמקד בנוסף לתכנים המקובלים, בהסברים פסיכו-חינוכיים הקשורים לרבייה, מין, מיניות בריה, קושי בוויסות רגשי, התנהגות כפייתית והתמכרות, שימוש במין/אוננות/צפייה בחומרי תועבה כמנגנון מפצה לצורך הרגעה וויסות, בדחפיו ובסטייה מינית.

תסקירי מבחן

21. תסקירי המבחן סוקרים את קורותיו של הנאשם, התייחסותו לעבירות, ותהליך השיקום אותו החל לעבור ומשמעותו. כיוון שחלק מהדברים מפורטים במסגרת חוות הדעת, לא אחזור על הדברים, ועיקרי הדברים יובאו במאחד.

22. שירות המבחן אף הוא התרשם מהנאשם כבחור צעיר, שגדל והתפתח בתנאים משפחתיים מורכבים, חווה אירועי חיים טראומטיים, שטרם עובדו, לצד אווירה משפחתית של דיכאון וחולי, כשהוריו מתקשים להוות דמויות מיטיבות ומכוונות, ולספק צרכיו הרגשיים. אלו להערכתם השליכו באופן רגרסיבי על התפתחותו של הנאשם, הותירו אותו בחווית בדידות, אובדן וחוסר יציבות, לצד התנהגויות כפייתיות ואובססיביות, גם בתחום המיני.

23. כן עלתה התרשמות מתחושות מבוכה, בושה, וחרדה סביב הבנתו של הנאשם את הבעייתיות במצבו ומושא משיכתו המינית, וקושי בהתמודדות רגשית אדפטיבית. בהתייחסות לעבירה תיאר הנאשם הסתגרות, אוננות מוגברת, וצפייה אינטנסיבית בתכנים מיניים שכללו קטינים וקטינות. לדבריו, על אף הבנתו באשר לבעייתיות המוסרית במעשיו, לא היה מודע לכך שפועל באופן לא חוקי.

24. הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן מצוקה וחרדה נפשית גבוהה סביב ביצוע הערכת המסוכנות המינית בעניינו, והסביר שערך במודע, מאמצים לצמצם מצבו הבעייתי ופעל להדגיש חלקיו המתפקדים והתקינים. הנאשם הביע חרטה לגבי התנהלותו, שחזר וביטא הבנתו לגבי מצבו הבעייתי בתחום עבריינות המין וחזר והדגיש רצונו להשתלב בטיפול ייעודי בתחום זה.

25. להערכת שירות המבחן, וחרף האמור בהערכת המסוכנות, לנאשם הבנה ראשונית למצבו, מכיר בנזקקות טיפולית משמעותית לקדם שינוי בחייו. משכך, ולנוכח התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית וצרכים בולטים בטיפול בתחום עבריינות המין, ולצורך קידום והפחתה מרמת הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד, המליץ שירות המבחן על שילובו של הנאשם במסגרת המרכז מורשה לטיפול ייעודי בעברייני מין "מעגלים" (להלן: מעגלים).
26. מיום 16.6.2024 שולב הנאשם בטיפול במרכז מעגלים, מסלול יום בשלב א'. מדובר בתוכנית טיפולית, 5 ימים בשבוע בין השעות 08:00-16:00. נמסר כי הנאשם משתף פעולה עם תוכנית השיקום ומתמקד באופן חיובי במפגשים הטיפולים. כחלק מהטיפול, גובשה עבור הנאשם תוכנית מוגנות, אליה צפוי הנאשם להתחייב, וכולל איסור יצירת קשר עם קטינים, שהייה עם קטינים קרובי משפחה בלווי בגיד המודע לעבירות, אישור שימוש וגישה לאינטרנט, איסור צריכת חומרים ממכרים ותכנים פורנוגרפיים וכן הסכמה לבדיקה פסיכיאטרית (תסקיר שני).
27. הנאשם התקדם בהדרגה במסגרת הטיפולית, משתף יותר לגבי עולמו הפנימי ולוקח חלק פעיל יותר בטיפול. נמצא כי הנאשם מאופיין בחשיבה קונקרטי וישנם חלקים לא בשלים, עודנו מצוי בשלבים ראשוניים של הטיפול, מתקשה לבחון ולהעמיק בחלקיו הפוגעניים ובדפוסיו ההתמכרותיים, עדיין אינו מזהה דיו את גורמי הסיכון, ומתקשה להתייחס באופן מעמיק לעולמו הפנימי. גורמי הטיפול התרשמו מאמביוולנטיות מצד הנאשם ביחס לאופי הטיפול והאינטנסיביות הרבה, מבטא רצון לחזור לשגרת חייו, ולקדם יציאה לשידוכים במטרה להינשא (תסקיר שלישי).
28. בחודש פברואר 2025 ונוכח שינויים ארגוניים מהותיים ביחס למסגרת הטיפול, מסגרת מרכז היום עברה למכון "ארגמן" מרכז מורשה לטיפול ייעודי בעברייני מין. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם מאופיין בחשיבה קונקרטי, בנטייה לריצוי, בהתנהלות כפייתית ואובססיבית, ובדפוס התכנסות והתמכרות. להערכתם, הנאשם עודנו מצוי בשלבים ראשוניים של עיבוד הפגיעות שביצע ופיתוח תובנות לגבי המניעים להתנהגותו, קיים קושי להעמיק בחלקיו התוקפניים ולעבד חוויות קונפליקטואליות ממהלך חייו, אך מצליח לזהות יותר מבעבר גורמי הסיכון במצבו.
29. להתרשמותם, נדרשת המשך עבודה ייעודית טיפולית, במסגרת אינטנסיבית כמו מרכז היום, בין היתר באשר לעבודה על מעגל העבירה הייחודי לו, סיוע בגיבוש זהות והעמקה בחלקיו המעכבים, רכישת ידע לגבי מיניות בריאה, וקבלת כלים להתמודדות אדפטיבית במצבי משבר ותסכול.
30. משכך, ולנוכח דיווחיו של הנאשם כי המסגרת הטיפולית מסייעת לו, סבור שירות המבחן כי קיימת חשיבות שהנאשם ימשיך את הטיפול בו מצוי, ומותאם לצרכיו, ולהערכתו, יהיה בטיפול לתרום לקידום מצבו, לשיקומו ולהפחתה מרמת הסיכון להישנות התנהלות מינית פוגענית. כן העריך שירות המבחן כי לנוכח מאפייניו האישיותיים, עמדותיו ההגנתיות ומורכבות דפוסיו, להערכתם, מדובר בתהליך איטי, ונדרשת התערבות טיפולית משמעותית וארוכת טווח.

31. לפיכך, המליץ שירות המבחן, על תכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך 24 חודשים. באשר לענישה, סבור שירות המבחן כי צו של"צ יהווה ענישה חינוכית ושיקומית ראויה, אך לא נמצא בסיס מספק להמליץ על ביטול הרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

32. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם ובהם הגנה על שלומם, גופם ופרטיותם של קטינים המנוצלים לייצור סרטוני מין פדופילים. בסקירת הנסיבות הדגישה את סוג החומרים הפדופילים שהחזיק וצרך הנאשם וגילאי הקטינים. לפיכך, ובהתבסס על פסקי דין הממחישים את מדיניות הענישה הנהוגה, ועל מנת למגר את תופעת הפדופיליה, אליבא המאשימה, יש לקבוע את מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר ועד לעשרה חודשים לצד ענישה נלווית.

33. באשר לעונש שראוי שיושת על הנאשם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות, העדר הרשעות קודמות וההליך הטיפולי בו מצוי. כן התייחסה המאשימה לנתונים מעוררי דאגה, לרבות הקושי בלקיחת האחריות, התקדמות איטית בטיפול, ורמת הסיכון הבינונית להישנות עבירות מין. משכך, ושלא עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטיה בעתידו באם יורשע, העונש הראוי לנאשם כך לעמדת המאשימה, הוא מאסר בעבודות שירות, ומאסר מותנה. כן עתרה המאשימה לחילוט המחשבים ששימשו לביצוע העבירה.

34. מנגד לא חסך ב"כ הנאשם מאמץ לשכנע כי עסקינן במקרה חריג ומיוחד המצדיק חריגה מהכלל והימנעות מהרשעה, חרף הקושי להצביע על פגיעה קונקרטית, חרף העדר המלצה מטעם שירות המבחן וחרף רמת הסיכון הבינונית להישנות עבירות מין. בתוך כך נטען כי הנאשם הוא בחור צעיר, שחוה טראומות לא פשוטות, וכל חטאו שהחזיק בחומרי תועבה בשתי תיקיות בלבד, מבלי להעבירם לאחרים, לצורך הנאתו האישית, להפגת מכאוביו, ולא פגע באיש. לפיכך, ועל בסיס פסקי דין הממחישים לטעמו את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא ההגנה, מתחם הענישה מתחיל במאסר על תנאי.

35. הוסיף ב"כ הנאשם בטיעונו ועמד על הנסיבות הרבות המצדיקות לטעמו התחשבות מוגברת. בין אלו מנה את גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, העדר הרשעות קודמות, אי פתיחת תיקים נוספים, שיהיו בהגשת כתב האישום כמו גם ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי. באשר להליך הטיפולי, הודגש כי הנאשם פנה ביוזמתו לפסיכיאטר פרטי, ובאופן המלמד על הכרה והבנה למצבו, ובהמשך השתלב בטיפול ייעודי ולשביעות רצון גורמי הטיפול. לפיכך, ומתוך החשש שהרשעה תפגע בעתידו המקצועי של הנאשם, עתר בא כוח הנאשם להימנע מהרשעה. לתמיכה בעמדה זו, הפנה ב"כ הנאשם לפסקי דין המלמדים כי אין בהכרח להידרש למבחנים דווקניים ומחמירים, בעניינם של צעירים במצבו של הנאשם.

36. הנאשם ניצל את דברו האחרון ואמר: "אני עומד מולכם להגיד כמה שאני מתנצל על הדברים שעשיתי. בזכות התהליך הטיפולי והמשפטי, אני מבין שכל מה שעשיתי היה מאוד חמור, לא מוסרי וכלל לא אנושי. אני רוצה לשתף את כב' ביהמ"ש על התהליך שאני עובר היום, תהליך טיפולי כבר כמעט 11 חודשים, אני משתף ומקשיב ומבין. הטיפול קשה. הוא לא נעים, אני לומד על דברים רגשיים, דברים שלא יכולתי להתמודד לבד, אני אדם אחר בזכות הטיפול, אדם שמבין מה שהוא עשה, מקווה שיהיה לי עתיד יותר טוב. הדברים שאני לומד שם שליטה בכעסים, מיניות בריאה ויהודית. בזכות הטיפול והמטפלים שעוברים איתי יום יום, אני יכול לשתף, לדעת שיש את העיניים האלה, שמראים לי אחריות ושאיני יכול לעשות שינוי ובעזרתם אני אדם אחר, נכון הדרך קשה, בזכות השפה הזו אני מרגיש שזו הדרך הכי טובה לראות אדם אחר. אני מרגיש, מבין ומשתף בכל דבר שנוגע בי בעומק הלב. מודה כי איתם אני אדם אחר. תודה רבה לכל מי שתומך בי המשפחה שלי, בזכות המשפחה שלי אני אדם שכל מטרה בזכות המשפחה שלי והמטפלים שלי אני מגיע אליו. אני ביישן, בזכות הטיפול אני רוצה להגיע לשיתוף, בעיני המטפלים הפרטניים שלי, אני יכול להבין ולדעת שהטיפול כ"כ אני מתמצה בו, ומרגיש שזו הדרך שנכונה לי ואני מקווה להמשיך בה. היום אני מרגיש באמת נהדר. שהייתי צעיר הייתי סגור מאוד, לא הייתי מדבר עם אף אחד, ביישן, מסתגר בחדר, זה היה הדרך שלי להביע רגשות. היום אני יכול להגיד בגאווה, שעשיתי שינוי מהותי, עם המשפחה שלי, מטפלים, אנשים שסובבים אותי רואים מישהו אחר, אדם שיכול לדבר, עם גאווה, אני מדבר עם המשפחה ונעים לי. עם אמא שלי לא הייתי מדבר מאז מות אחותי, עכשיו אני מדבר איתה, נעים לי לדבר איתה, אני מחבק אותה, דבר שהיה חסר לי בחיים, בזכות הטיפול נתן לי להגיע למה שאני מרגיש. בזכות הטיפול אני מרגיש שאני אדם אחר שעשה שינוי וזה הדרך להביע כל מה שאני מרגיש, וזו הדרך הכי נכונה בשבילי, אני מרגיש שאני חי עכשיו.

דיון והכרעה

37. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
38. האיסור הקבוע בחוק ביחס לצריכה ולהחזקת חומרי תועבה המציגים פעילות מינית של קטינים, נועד להגן על כבודם, פרטיותם וגופם של קטינים, הזכאים להגנה מוגברת מצד החברה.
39. אין זה סוד, שהמרחב הווירטואלי מוכה בפרסומי תועבה, החל מתצלומים וסרטונים ובהם דמויות קטינים בעירום באופן חלקי או מלא, דרך צילומים של קטינים במצבים מיניים שונים, לבדם או ביחד עם אדם אחר או יותר, וכלה במצבים בהם מופעלת כלפי הקטינים, אלימות מינית קשה ואכזרית. צילום קטינים באקטים מיניים, כורך עמו אלמנט של ניצול וביזוי, והפגיעה בקטינים אינה נפסקת לאחר צילומם, ונמשכת בעצם צריכת חומרי התועבה. צריכת חומרי התועבה מנציחה את הביזוי של אותם הקטינים ומעצימה את הפגיעה בפרטיותם ובכבודם של המצולמים. לנוכח מאפייני המרחב המקוון, זוכים הפרסומים לחיי נצח ואין יכולת של ממש לעצור את מעגל הפגיעה בקטינים.
40. מעבר לפגיעה בקטינים מעצם הציילום וההסרטה, הטראומה לעולם הרגשי, ואובדן האמון במבוגרים, החפצת גופם של הקטינים ככלי לשימוש ולניצול מיני, מהווה סוג של אלימות, היא לא רק מנציחה את הביזוי של הקטינים, אלא מטמיעה אצל הצופה את היחס משפיל והמבזה כלפי ציבור הקטינים בכללותו.

41. צריכת חומרי תועבה, מהווה חוליה אחת בשרשרת הניצול המיני של קטינים. הצריכה מגדילה את הביקוש, ומעודדת את תעשיית הפדופיליה להגביר את הייצור. ההיצע של החומרים הפדופילים, הוא עצם ובלתי נתפס בזוועותיו. עם התקדמות הטכנולוגיה, מתרבות להן דרכי ההפצה, וכיום אנו חיים במציאות שבה, צרכני פדופיליה, לא רק מורידים ושומרים קבצי פורנוגרפיה במחשביהם, אלא שהם מוזמנים לצפות, בשידור חי, במייצגים מתועבים בהם מבוצעים אקטים מיניים בקטינים בעל כורחם.
42. אחת הדרכים למאבק בתופעת הפדופיליה וניצול הקטינים לצורך ייצור חומרי התועבה, היא מדיניות אכיפה וענישה קשה ובלתי מתפשרת, גם כלפי צרכני התכנים הפדופילים - צרכני הקצה. וזאת, מתוך ההנחה, שמניעת החזקה וצריכת פרסומים פדופילים, תימנע את הביקוש להם, ולמצער, יפחית אותו, יוביל לתמריץ שלילי של תעשיית הפורנוגרפיה לייצור התכנים המזוועיים. אין ולא יכול להיות חולק כי מדובר בתכלית ראויה.
43. ראו בהקשר זה, רע"פ 3890/09 ענבר מור נ' מדינת ישראל (17.5.2009):
"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, כידוע, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים."
44. מעבר להגנה על קטינים מפני התופעה המגונה של פורנוגרפיית ילדים, וצמצום הדרישה לחומרי תועבה, תכלית חשובה נוספת העומדת בבסיסו של החוק, היא ההגנה על קטינים העתידים להיפגע מעבירות מין על ידי צרכני התכנים הפדופילים. כידוע, מאפייני המרחב המקוון מהווים כר פורה לפעילותם של פדופילים, אשר לעיתים עושים שימוש בחומרי התועבה, לצורך גירוי ועידוד עצמי טרם הפגיעה המינית בקטינים, ולעיתים עשויים לעשות שימוש בפרסומים הפדופילים ככלי לעודד ולשכנע קטינים לקיים מגע מיני (ראו ע"פ 1269/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015)).
45. בענייננו, עיסוקו של הנאשם בצריכת חומרי התועבה, הגם שנעשה בפרטיות, בדל"ת אמות ביתו, לסיפוק צרכיו המיניים, אינו מזדמן. לא מדובר בצריכה חד פעמית של תכנים פדופילים או בהחזקת קובץ בודד, אלא שמדובר בכמות נכבדה של תכנים פדופילים, ובכלל זה 137 תמונות וב- 56 סרטונים. אדרבה, הרציונליים העומדים בבסיס האיסור הקיים בחוק מתקיימים גם בהחזקה של סרטונים בודדים ובצריכתם, וגם אם לא הוחזקו לשם הפצתם בציבור (ראו ע"פ 756-01-08 פולק נ' מדינת ישראל, וכן ראו את דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון 118) - איסור על צריכת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין (התשמ"ד 2014)).

46. על מנת להגשים את תכלית החוק ולפגוע בתעשיית הפדופיליה, אין מנוס מהכבדת היד על כל חולייה בשרשרת הפצת חומרי תועבה, וגם על משתמשי הקצה.
47. התכנים בהם החזיק הנאשם הם תכנים פדופילים מובהקים, דמויות קטינים וקטינות, מקיימים אקטים מיניים עם קטינים אחרים ועם בגירים. כל אחד מהקטינים שהופיעו בתמונות ובסרטונים שהחזיק וצרך הנאשם הוא נפגע ישיר מהנאשם. ממד חומרה נוסף נעוץ בגיל הקטינים המצולמים, חלקם רכים בשנים, בגיל 4 שנים (!!!) ועד גיל 16. ולמותר לציין כי ככל שגיל הקטינים צעיר יותר, מידת החומרה מוגברת.
48. לא זו אף זו, הנאשם הקפיד לשמור על הקבצים באופן שיטתי ומאורגן וניכר כי הנאשם השקיע זמן, מחשבה בהפרדתם לתיקיות, והענקת שמות לקבצים המשקפים תוכנם, בהתאם לגיל הקטינים, מוצאם, ועוד. יש בכך ללמד לכל הפחות על שימוש חוזר בתכנים, והמחמירים ייאמרו כי יש בכך להעיד על כוונה להפצתם.
49. הגם שאין אינדיקציה להפצה של התכנים הפדופילים, שאז היה בכך להחמיר את המתחם, ויש להניח, לטובת הנאשם, כי חומרי התועבה הוחזקו לצפייה פרטית בלבד, אי אפשר להתעלם מפוטנציאל הנזק הנובע מהחזקת מאגר של תכנים אלו, ומהיכולת לשתף ולהפיץ את הקבצים האסורים, בקרב משתמשים נוספים, בקלות יחסית.
50. הרי אם כן, הגם שעסקינן בעבירה מסוג עוון, שהעונש המרבי הקבוע בצידה הוא שנת מאסר, עונש שנחשב לעונש קל יחסית, בהשוואה לשאר עבירות העוון, והגם שמעשיו של הנאשם אינם מגלמים מגע פיזי עם קטינים, הם בהחלט מגלמים פגיעה קשה בקטינים, ואל לנו להקל ראש בפגיעה הקולוסלית, באותם קטינים חסרי ישע.
51. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, המהווה כלי עזר לקביעת מתחם הענישה. העיון בפסיקה יגלה כי נשקלים בעת קביעת המתחם מספר קריטריונים, כגון: כמות התכנים הפדופילים (האם מדובר בקובץ אחד, במספר קבצים בודדים או שמא מדובר בכמות נכבדה של קבצים; סוג התכנים הפדופילים ותוכנם; אופן החזקת התכנים הפדופילים והאם גובו התכנים הפדופילים, באמצעי אחסון; האם הופרדו התכנים לתיקיות ייעודיות, והאם העניק הצרכן לקבצים שמות המסגירים את תוכנם, באופן המלמד על שימוש חוזר בתכנים אלה; תדירות השימוש בתכנים הפדופילים; גיל הקטינים המופיעים בחומר הפדופילי, והאם ישנה אינדיקציה לביצוע עבירת פרסום והפצת תכנים פדופילים.
52. העיון בפסיקה הנוהגת מגלה כי ליבת הפסיקה היא בעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובהחלט אפשר למצוא עונשים מתונים יותר, לרוב כשמדובר בנאשמים נעדרי הרשעות קודמות וששיקולי שיקום מובהקים הכריעו את הכף. בנוסף, העיון בפסיקה מלמד כי נדירים הם המקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה, ולכך נתייחס גם בהמשך. להלן פסקי דין אותם מצאתי כרלוונטיים לקביעת המתחם, אותם יש להבחן לקולה ולחומרה מענייננו.

53. רע"פ 172/21 פלוני נ' מדינת ישראל (12.1.21) - בערכאות דלמטה, נידונה בהרחבה סוגיית אי הרשעה בעבירה הנדונה; רע"פ 1507/18 פלוני נ' מדינת ישראל (28.2.18); רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019) - כולל דיון בסוגיית הימנעות מהרשעה; רע"פ 7869/16 רבנסרי נ' מדינת ישראל (30.6.2016); רע"פ 1286/12 גורביץ נ' מדינת ישראל (16.2.2012) - הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 3754-09-20 מדינת ישראל נ' גברילנקו (23.12.2020) - כולל דיון בסוגיית ההרשעה; עפ"ג 66317-10-18 קנטרוביץ נ' מדינת ישראל (25.3.2019) - כולל דיון בסוגיית ההרשעה; עפ"ג 23338-03-18 קלאודיו אלחנדרו נ' מדינת ישראל (15.7.2018); עפ"ג 44181-05-16 מדינת ישראל נ' צברי (6.6.2017) - הוצג על ידי המאשימה וכולל דיון בסוגיית הרשעה; עפ"פ 7493/09 מדינת ישראל נ' פלוני (30.9.2009) - כולל דיון בסוגיית ההרשעה; ת"פ 40974-07-20 מדינת ישראל נ' גיגי (6.3.2024); ת"פ 18585-08-19 מדינת ישראל נ' עודד (9.11.2021) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 57426-06-20 מדינת ישראל נ' ברלה (25.10.2021); ת"פ 52399-09-16 מדינת ישראל נ' כדוג'סטי (14.1.2019); ת"פ 33493-08-17 מדינת ישראל נ' שפרינג (20.1.2019).
54. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה, אומר כי עיינתי בשאר פסקי הדין שהציגו הצדדים, ואין בהם להעלות או להוריד מהקו שהוצג מעלה. כאמור, מתחם הענישה בעבירה הנדונה, הוא צר ומתון, בין השאר לנוכח העונש המרבי הקבוע לצד העבירה, וליבת הפסיקה עניינה בעונשי עבודות שירות. כך או כך, יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה היא רק פרמטר אחד מבין שלל השיקולים המובאים בחשבון בקביעת המתחם והדגש מושם על העבירה בנסיבותיה.
55. לאור כל האמור, ובהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים.
- גזירת העונש המתאים לנאשם
55. נפתח בסוגיית ההרשעה. כאמור, לטעם המאשימה, הימנעות מהרשעה אינה עומדת בעקרונות שהותוו בפסיקה, וממילא לא הצביע הנאשם על נזק קונקרטי שייגרם לו מהרשעה. מנגד, סבורה ההגנה כי יש מקום לבטל את הרשעת המבקש מכיוון שזו עשויה לשמש אבן נגף לעתיד. דעתי כדעת המאשימה.
56. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. הרציונל העומד מאחורי כלל זה הוא הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה העבירה בעיני החברה ולאפשר הטלת ענישה ראויה. ההלכה בסוגיית הימנעות מהרשעה נידונה רע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: הלכת כתב), ונקבע כי סיום ההליך ללא הרשעה מותנה בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה בנסיבותיה, מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. התנאי השני הוא כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
57. כן נקבע בשורה של פסקי דין כי על המבקש את ביטול ההרשעה להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס פגיעה זו בראיות (ראו: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018); רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.03.2020); רע"פ 7224/04 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

58. לצד זאת אפשר להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגיעה קונקרטית (ראו רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017); ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.2014); רע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל (30.3.2014); ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (1.4.2014); ע"פ 1880/13 אברהם נ' מדינת ישראל (3.2.2014); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.2011); עפ"ג (באר שבע) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020); עפ"ג (ירושלים) 20164-11-16 מדינת ישראל נ' כהן (8.7.2020)).

59. ההלכה הפסוקה הוסיפה וקבעה כי בין התבחינים השונים מתקיימת "מקבילית כוחות" במובן זה שכל שמעשה העבירה חמור יותר, נדרש המבקש להימנע מהרשעה - להוכיח פגיעה קונקרטית ולא יהא די בתרחיש תאורטי או בהוכחת מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. וגם ההפך הוא הנכון. ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר שבית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר. ברי כי בחינת היחס בין התבחינים השונים תעשה רק מקום בו השתכנע בית המשפט כי סוג העבירה בנסיבותיה, מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע ביתר שיקולי הענישה ((ראו עפ"ג (מרכז) 44406-12-11 שואהנה נ' מדינת ישראל (16.2.2012); ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 26443-03-15 גוטרמן נ' מדינת ישראל (21.6.2015)).

60. באשר לתנאי הראשון. ככלל, אני סבורה כי האפשרות לסיים הליך ללא הרשעה אינה שמורה למקרים פעוטי ערך או לסוג מסוים של עבירות, ואין זה ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בסוג מסוים של עבירות יש לפסול על הסף את האפשרות להימנע מהרשעה. דא עקא, אי הרשעה בעבירות הנידונות עשוי לשדר מסר שלילי במאבק בנגע המכוער של פרסומי תועבה בהם מעורבים קטינים, ולאור ההתייחסות הייחודית כלפי עבירה זו, הנטל המוטל על כתפי נאשם לשכנע להימנע מהרשעה הוא כבד מהרגיל. קל וחומר בענייננו, לאור הנסיבות המחמירות עליהן עמדתי לעיל.

61. כפי שנראה להלן, הנאשם אף אינו עובר את המשוכה בכל הנוגע לתנאי השני בהלכת כתב, ולא עלה בידי להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית באם יורשע בדין, וזאת להבדיל מקביעה כי ביצע את העבירה. הרשעה בהחלט יכולה לפגוע בכבוד ובדימוי העצמי אך פגיעה שכזו אינה רנטית לכל הליך פלילי ונכונה לכל הנאשמים, שנמצאו אשמים בדין. נזכיר כי על המבקש להימנע מהרשעתו להוכיח פגיעה חמורה בעתידו. זו לא הוכחה במקרה דנן, אפילו לא בקירוב, ובניגוד להגנה, אינני סבורה כי יש להסתפק בתרחישים תיאורטיים.

62. הנאשם יליד 2001, רווק, ללא ילדים, מנהל אורח חיים חרדי, עובד כצורף ומתגורר עם הוריו. אין לחובתו הרשעות קודמות.

63. הגם שכתב האישום הוגש בשיהוי מה, אין בכך כדי להוביל להקלה משמעותית עם הנאשם, ולבטח לא עד כדי הימנעות מהרשעה. העובדה כי מאז ביצוע העבירה לא עומדת כל טענה נגד הנאשם, אף היא תיזקף לזכותו.

64. הנאשם הודה בכתב האישום וקיבל אחריות על מעשיו באופן המלמד על הפנמת הפסול במעשיו ועל הבעת חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה זמן ציבורי יקר ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול המשפט. הנאשם נטל אחריות גם בפני מעריכת המסוכנות וקצינת המבחן.
65. הגם שיש לזקוף נתונים אלו לזכות הנאשם, התמונה בעניינו של הנאשם מעוררת דאגה רבה. כעולה מתסקירי המבחן ומחוות הדעת, הנאשם גדל בצל טראומות משפחתיות, אישיותו אינה בשלה, בעל נטייה להתנהגות כפייתית ולהתמכרות והוא מתקשה להתמודד באופן אדפטיבי, עם קשיים רגשיים. עוד נמצא כי לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית, הנאשם אינו ער דיו לגורמי הסיכון במצבו, והגם שנמנע לתקופה משימוש באינטרנט, הוא אינו שולל המשך צפייה בפורנוגרפיה, והיכולת של בני המשפחה לפקח על מעשיו נמוכה. לא בכדי הוערכה רמת הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד כבינונית.
66. לא זו אף זו, גורמי הטיפול אינם תמימי דעים ביחס ליכולתו של הנאשם להירתם ולהיתרם מטיפול ייעודי בתחום המין, על אף שקיימת נזקקות טיפולית מובהקת. ברם, גם בהתעלם מהפער בין התרשמות מעריכת המסוכנות לבין קצינת המבחן ביחס לנכונותו של הנאשם להתחייב לטיפול, אי אפשר להתעלם מהעובדה כי להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם מאופיין בחשיבה קונקרטיית, בנטייה לריצוי, בהתנהלות כפייתית ואובססיבית, ועל אף פרק הזמן הארוך בו מצוי בטיפול ייעודי, ההתקדמות בטיפול היא מאוד איטית. הנאשם עודנו מצוי בשלבים ראשוניים של עיבוד הפגיעות שביצע ופיתוח תובנות לגבי המניעים להתנהגותו, וניכר קושי להעמיק בחלקיו התוקפניים ולעבד חוויות קונפליקטואליות ממהלך חייו, גם אם כיום, בניגוד לעבר, מצליח מעט יותר לזהות את גורמי הסיכון. הגם שאפשר שהטיפול יסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות מין בעתיד, אך הדרך לשיקום המיוחל, עוד ארוכה ומפותלת.
67. לסיכום, על העונש שיוטל על הנאשם להלום את חומרת העבירה עליה נותן את הדין, וכן לשקף את סלידת החברה ממעשים אלו ואת האינטרס הציבורי במיגור התופעה הנלווה של חומרי תועבה. אלו, אינם יכולים להיות מושגים על דרך ענישה צופה פני עתיד, קל וחומר לא בדרך של הימנעות מהרשעה. מאמציו של הנאשם והשתלבות בטיפול, יחד עם שאר הנסיבות שעומדות לזכותו, יובילו למיקום העונש בתחתית המתחם. אלמלא הצעדים שעשה הנאשם בהליך הטיפול, העונש היה חמור בהרבה, ואזכיר כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא פריווילגיה, אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית (רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/20 טבדישווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)).
- תוצאה
68. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בדרך בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.6.2025. הנאשם יתייצב ביום 4.9.2025 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי העסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג וברח.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת מין מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת מין מסוג עוון, לרבות צריכה והחזקת חומרי תועבה.
- ד. לנוכח עמדת הנאשם לפיה אינו מבקש להמשיך בטיפול בחסות שירות המבחן, לא אעמידו בתקופת מבחן.
- ה. לפני משורת הדין, ולנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אמנע מהטלת קנס.
- אני מורה על חילוט הרכוש ששימש לביצוע העבירה לאוצר המדינה.
- זכות ערעור כחוק
- ניתן היום, י' תמוז תשפ"ה, 06 יולי 2025, במעמד הצדדים.